

flere Dyrplageriaffærer, end det tidligere har været Tilfældet. Men jeg vil opfordre den højtærede Justitsminister til at lade udarbejde de Forskrifter, som bebudes i Loven, hvorved Meningen med de enkelte Paragraffer skulde nærmere forklares, saaledes Bestemmelserne om Transport og Slagning af Dyr og om Maaden, hvorpaa Hestes Kupering skal finde Sted. I Loven staar der, at Kupering kun maa foretages af en Dyr læge, men det er praktiseret saaledes, at Dyr lægen ved en saadan Operation kun med sin Finger viser Stedet, hvor Kuperingen skal ske, medens en Medhjælper fører Kupersaksen og Brændejernet. Under en Sag, som har verseret ved Frederiksberg Birks Politiret, har Dommeren fundet det betænkeligt at dømme en tiltalt for dette Forhold, skønt det veterinære Sundhedsraad holdt paa, at Dyr lægen selv skulde foretage det operative Indgreb. Dette mener Sundhedsraadet er Lovens Mening, og det mener jeg da ogsaa, men rundt omkring i Landet anvendes den nævnte Fremgangsmaade. I „Nordjyllands Socialdemokrat“ saa jeg for nogen Tid siden en Meddelelse om, hvorledes man deroppe kuperer over en lav Sko paa den anførte Maade. Der staar i Bladet for den 22. August nævnt to Hestehandlere, som „i Gaar“ — hedder det — „har ladet 20 Heste saaledes behandle. Vi saa i Gaar 8 af dem i en Stald i Nørresundby i forhenværende Smedemester Tranes Gaard. De arme Dyr stod meget urolige i Staderne og slog med den ca. et Kvarter lange Halestump for at holde Insekter og Fluer borte fra det blodige Saar. Det paastodes, at Hestehandler Iversen selv besørgede Lemlæstelsen under den tidligere her i Bladet omtalte Dyr læge Rasmussens Tilsyn“. Det er efter min Mening en Overtrædelse af Loven, og jeg mener, at der bør gøres opmærksom herpaa.

Det er i det hele nødvendigt, at der paa dette Omraade gøres noget fra Administrationens Side. Forleden var der en raa Kusk her i København, som slog en radmager Hest med en Jernstang for at faa den til at gaa frem, og denne raa Karl opgav desuden falsk Bopæl til Politiet. Han blev idømt en Bøde paa 30 Kr. Alene det at opgive falsk Bopæl var jo tilstrækkeligt til at idømme en Bøde paa 30 Kr.; at dette Afskum slog Dyret med en Jernstang over en knoklet Hofte, maa Dommeren jo ikke have regnet for noget videre. Og i Horsens skete det forleden, at en Hesteejer blev idømt en Bøde paa

20 Kr., fordi han havde ladet en Hund, som han havde sultet, bide Øret af en syg og hjælpeløs Hest. Det er jo en mærkelig Historie. Det skete, saa vidt jeg ved, den 3. Oktober. Da kom der en Mand ind paa Politistationen i Horsens og anmeldte, at der i en Stald laa en hjælpeløs og blødende Hest, som en Hund havde bidt Øret af. En Betjent gik med op i Stalden og fandt Hesten liggende i Baasen uden at kunne rejse sig. Dens Hoved var et eneste stort Saar, hvorfra Blodet vældede frem, og dens ene Øre var fuldstændig afgnavet. Ved Siden af Hesten, i Nabobaasen, stod en St. Bernhardshund, det var den, som havde ædt Hestens Øre. Hunden havde i flere Dage staaet bundet uden at faa Mad, og da den nu var blevet helt vild af Sult, havde den angrebet Hesten, der var syg og ikke kunde forsvare sig. Denne Mand, som sulter en Hund og lader den overfalde en syg og hjælpeløs Hest, blev altsaa idømt en Mulkt af 20 Kr., siger og skriver tyve Kroner!

Jeg ved godt, at den højtærede Justitsminister ikke raader over Domstolenes Fortolkning af den vedtagne Dyrebeskyttelseslov, men jeg tror alligevel, at man vilde tage Hensyn til saadanne Forskrifter, som blev udstedt i Henhold til Loven, Forskrifter, som vilde bidrage til at skabe Forstaaelse af, hvad Lovens Hensigt var, og jeg mener ogsaa, at Kommunalbestyrelserne bør vedtage visse Regler i Politivedtægterne. Det antydes der ogsaa i en af Lovens Paragraffer. Der staar nemlig, at saadanne Vedtægter kan indsendes til Sanktion af Justitsministeriet. Jeg ved, at specielt her i Hovedstaden trænger man i høj Grad til en Revision af Politivedtægten angaaende Heste og Kørsel, en Revision, der skulde foregaa i human og forstandig Aand. Det ser man ikke mindst nu, da Hestenes Kaar som Følge af Fødermangelen er forfærdelige. Det er allerede nu saadan, at Hestene faar for lidt Foder og derfor lettere overanstreges ved de tunge Læs, som de ofte piskes til at trække. Jeg vil da opfordre de kommunale Raad til at vedtage de omtalte Vedtægter for Dyrenes Behandling i Henhold til den nævnte Lov og saa i øvrigt sammen med de private gøre alt for at lette Hestens kummerlige Tilværelse i disse trange Tider. Jeg tror, at naar den højtærede Justitsminister vil tage lidt fat paa dette Omraade, vil der yderligere kunne skabes gode Resultater af Loven.